

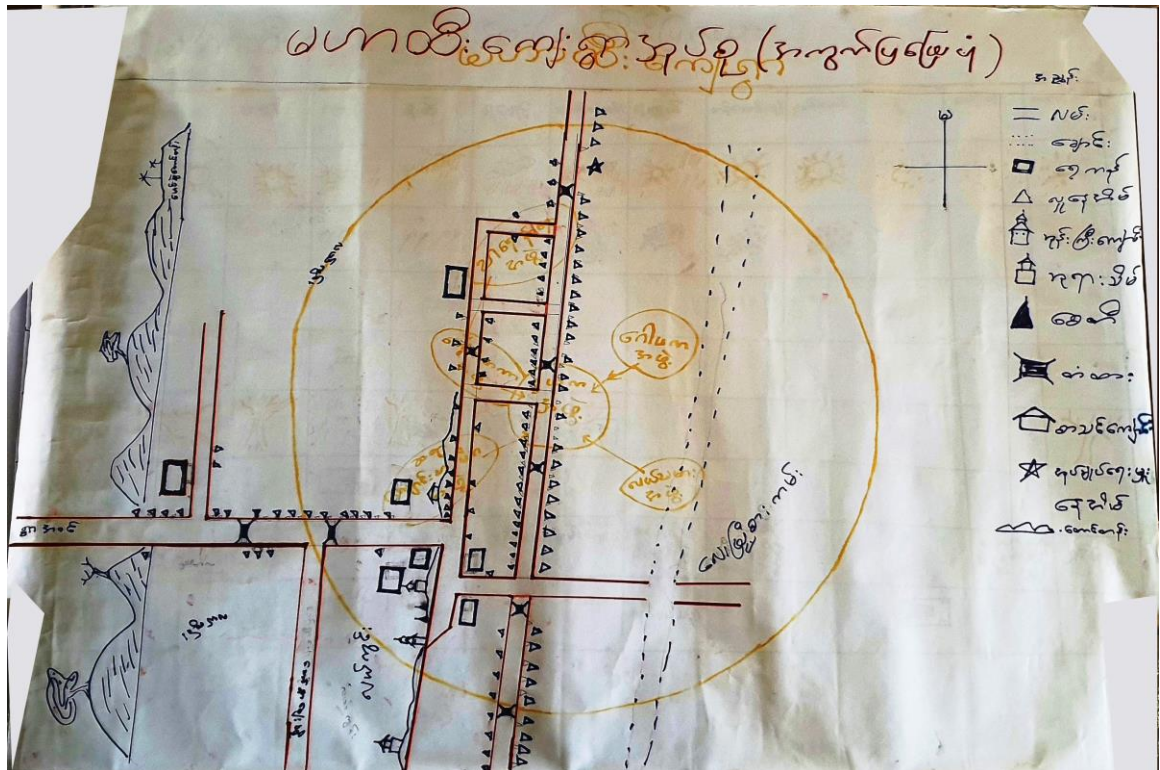
ရခိုင်ပြည်နယ်၊မြောက်ဦးမြို့နယ်
မဟာထီးကျေးရွာအုပ်စု၊ မဟာထီးကျေးရွာ

ကျေးရွာဖွံ့ဖြိုးရေးစီမံကိန်း စာတမ်း
(ကျေးရွာ၏လက်ရှိဖွံ့ဖြိုးရေးအခြေအနေနှင့် ဦးစားပေးဆောင်ရွက်မည့်
ဖွံ့ဖြိုးရေးလုပ်ငန်းများ)

စီမံကိန်းပြုစုရေးသားသည့် အဖွဲ့
ကျေးရွာဖွံ့ဖြိုးရေးကော်မတီ၊ မဟာထီးကျေးရွာ
(ကျေးလက်ဒေသဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးဦးစီးဌာန၊ မြောက်ဦးမြို့နယ်၏ အကူအညီဖြင့်
ရေးဆွဲပါသည်။)

- ကျေးရွာ၏ သယံဇာတမြေပုံ၊ မြောက်ဦးမြို့နယ်
- ၁။ တည်နေရာနှင့်ပထဝီဝင် အနေအထား
- ၂။ ရာသီဥတုနှင့် သဘာဝ အရင်းအမြစ်များ
- ၃။ ဖွံ့ဖြိုးရေးဆိုင်ရာ စီမံခန့်ခွဲမှု အခြေအနေ
- ၄။ စီးပွားရေးနှင့် အသက်မွေးမှု အခြေအနေ
- (က) သီးနှံစိုက်ပျိုးရေး
- (ခ) မွေးမြူရေးနှင့် ငါးလုပ်ငန်း
- (ဂ) စိုက်ပျိုးမွေးမြူရေးမဟုတ်သော အခြားဝင်ငွေရ လုပ်ငန်းများ
- (ဃ) ဘဏ်နှင့် ငွေကြေးဆိုင်ရာ ဝန်ဆောင်မှု
- ၅။ အခြေခံအဆောက်အအုံနှင့် ဝန်ဆောင်မှု
- (က) ကျေးလက်သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး
- (ခ) ကျေးရွာ မီးလင်းရေး
- (ဂ) သတင်းနှင့် ဆက်သွယ်ရေး
- ၆။ ပညာရေး
- ၇။ ကျန်းမာရေး၊ ရေနှင့် ပတ်ဝန်းကျင် သန့်ရှင်းရေး
- ၈။ ဘေးန္တရာယ်များနှင့် သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်းရေး
- ၉။ ကျား-မ ရေးရာ ကိစ္စရပ်ဆိုင်ရာ
- ၁၀။ ဦးစားပေးဆောင်ရွက်မည့် အဆိုပြုစီမံချက်လုပ်ငန်းများ
- နောက်ဆက်တွဲ
- နောက်ဆက်တွဲ (၁) ကျေးရွာဖွံ့ဖြိုးရေးကော်မတီဝင်စာရင်း
- နောက်ဆက်တွဲ (၂) ကျေးရွာဖွံ့ဖြိုးရေးအထောက်အကူပြု ဇယားများ
- နောက်ဆက်တွဲ (၃) ကျေးရွာဖွံ့ဖြိုးရေး ဗျူဟာတည်ဆောက်မှု အခြေပြဇယား
- နောက်ဆက်တွဲ (၄) ဦးစားပေးစီမံချက်အဆိုပြုလွှာ(၁)
- နောက်ဆက်တွဲ (၅) ဦးစားပေးစီမံချက်အဆိုပြုလွှာ(၂)
- နောက်ဆက်တွဲ (၆) ဦးစားပေးစီမံချက်အဆိုပြုလွှာ(၃)

)

ဒုံဘွေကျေးရွာ၏ ပထဝီအနေအထားနှင့် သဘာဝရင်းမြစ်များ

၁။ တည်နေရာနှင့်ပထဝီဝင် အနေအထား

မဟာထီးကျေးရွာသည် မြောက်ဦးမြို့နယ် အနောက်မြောက်ဘက်တွင် တည်ရှိသည့် ကျေးရွာတစ်ဖြစ်ပါသည်။ ကျေးရွာ၏အရှေ့နှင့် အနောက် ၁၃၀၀ပေနှင့် တောင်နှင့်မြောက် ၂၄၀၀ပေခန့် ကျယ်ဝန်းပါသည်။ တောင်ဘက်တွင် ဘော်ရွာဈေးကျေးရွာ၊ အနောက်ဘက်တွင် ကျေးပင်လယ်ကျေးရွာ တို့တည်ရှိပါသည်။ ကျေးရွာ၏လမ်းပန်း ဆက်သွယ်ရေးမှာ ကုန်းလမ်းကိုအဓိကအသုံးပြုကြရ ပါသည်။

၂။ ရာသီဥတုနှင့် သဘာဝအရင်းအမြစ်များ

တစ်နှစ်လျှင် မိုးရေချိန်လက်မ(၁၅၇.၀၃)ခန့်ရရှိပြီး အဓိကကွမ်းသီးဥယျာဉ်ခြံ စိုက်ပျိုးနိုင်သော ဧက(၈၅)ရှိပြီး မိုးစပါးသီးနှံ စိုက်ပျိုးနိုင်သော လယ်(၅၇)ဧက ရှိပါသည်။ ကျေးရွာအနီးတွင် တနိုင်တပိုင် ငါးပုစွန်များရှာဖွေနိုင်သော မြစ်ချောင်းများ ရှိပါသည်။မေလနှင့် အောက်တိုဘာလများတွင် ဘင်္ဂလားပင်လယ်အော်မှ အပူပိုင်း မုန်တိုင်းကျရောက်တတ်သဖြင့် ပင်လယ်ကမ်းခြေဒေသများသာမက မြေနိမ့်ပိုင်း ဒေသနေထိုင်သူများမှာ မုန်တိုင်းအန္တရာယ် ဆိုးကျိုးများကို ရံဖန်ရံခါခံရ တတ်ပါသည်။မိုးများသည့် ပင်လယ်ကမ်းရိုး တန်းဒေသဖြစ်ပြီး ခြောက်သွေ့ရာသီတွင် သောက်သုံးရေခက်ခဲမှု ကြုံတွေ့တတ် ရပါသည်။

၃။ ဖွံ့ဖြိုးရေးဆိုင်ရာ စီမံခန့်ခွဲမှု အခြေအနေ

ကျေးရွာအတွင်း ရပ်မိရပ်ဖအဖွဲ့၊ အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့၊ ကျောင်းတကာအဖွဲ့၊ ဖွံ့ဖြိုးရေးလုပ်ငန်းများ၊ ဘာသာရေးလုပ်ငန်းများစသည့် လုပ်ငန်းများထောက်ပံ့ ဆောင်ရွက်ပေးဆောင်ရွက်လျက်ရှိပါသည်။ ကျေးရွာဖွံ့ဖြိုးရေးလုပ်ငန်း ဆောင်ရွက်နေသော ကျေးရွာပြင်ပအဖွဲ့အစည်းများ မရှိပါ။

၄။ စီးပွားရေးနှင့် အသက်မွေးမှု အခြေအနေ

(က) သီးနှံစိုက်ပျိုးရေး

ကျေးရွာ၏ အဓိကဝင်ငွေရလုပ်ငန်းမှာ ကွမ်းသီးဥယျာဉ်ခြံလုပ်ငန်းနှင့် လယ်ယာ စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်းဖြစ်ပါသည်။ ကျေးရွာ၏စိုက်ပျိုးမြေ ပိုင်ဆိုင်မှုမှာ လယ်ယာမြေ ဧက(၈၅) နှင့် ကွမ်းသီးဥယျာဉ်ခြံမြေဧက(၅၇) တို့ဖြစ်ကြပါသည်။ ကျေးရွာရှိအိမ်ထောင်စု (၉၅)စုမှ မြေယာမဲ့အိမ်ထောင်စု(၆၂)စုနှင့် မြေယာပိုင်ဆိုင်မှုအိမ်ထောင်စု (၅၀)စုသာ ရှိပါသည်။ကျေးရွာတွင် ရေသွင်းစိုက်ပျိုးရန် ဆည်မြောင်းရေမရရှိနိုင်ခြင်း၊စိုက်ပျိုးမြေ တိုးချဲ့ရနိုင်ခြင်း နည်းပါခြင်း၊ ငွေကြေးအရင်းအနှီး အလွယ်တကူမရနိုင်ခြင်းနှင့် လယ်ယာသုံးစက်ကိရိယာများ တွင်ကျယ်စွာ အသုံးမပြုနိုင်ခြင်း တို့ဖြစ်ပါသည်။ စပါးတစ်ဧကအထွက်နှုန်းပျမ်းမျှ တောင်း(၁၅၀)ခန့်ရရှိပြီး အကျိုးအမြတ်ရရှိနိုင်မှု အလယ်အလတ်အဆင့်သာ ရှိပါပြီး ကွမ်းသီးတစ်ဧက အထွက်နှုန်းပျမ်းမျှ ပိဿာ(၃၅၀)ခန့် ရရှိပြီး အကျိုးအမြတ်ရရှိနိုင်မှု အလယ်အလတ်အဆင့်သာ ရရှိပါသည်။ လယ်ယာသုံး စက်ကိရိယာ သုံးစွဲမှု နည်းပါကြောင်းတွေ့ရှိရပါသည်။ စိုက်ပျိုးရေးသမားအနေဖြင့် စိုက်ပျိုးရေးနည်းပညာနှင့် နည်းပညာဝန်ဆောင်မှုများ လိုအပ်လျက်ရှိပါသည်။

(ခ) မွေးမြူရေးနှင့်ငါးလုပ်ငန်း

ကျေးရွာတွင် အိမ်ထောင်စု(၆)စုမှာ နွားကောင်ရေ (၂၀)ကောင် ဖြင့် တနိုင်တပိုင် လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်းတွင် အသုံးပြုလျက်ရှိပါသည်။ ကျေးရွာတွင် တနိုင်တပိုင် စက်၊ ကြက်၊ ဘဲမွေးမြူရေးလုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်သူမရှိပါ။ ငါး/ပုစွန်မွေးမြူရန်အတွက် ရေမြေအနေအထား မကောင်း၊ နည်းပညာဝန်ဆောင်မှုများ အလွယ်တကူ မရရှိနိုင်ပါ။

(ဂ) စိုက်ပျိုးမွေးမြူရေး မဟုတ်သော အခြားဝင်ငွေရ လုပ်ငန်းများ

ကျေးရွာတွင် လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်းတွင် (နေ့စား) ကျား အများဆုံးဝင်ငွေမှာ (၅၀၀၀)ကျပ်ဖြစ်ပြီး အနည်းဆုံးဝင်ငွေမှာ (၄၀၀၀)ကျပ်ဖြစ်ပါသည်။ ဆောက်လုပ်ရေး၊ လက်သမား၊ ပန်းရံလုပ်ငန်းတွင် (နေ့စား) ကျား အများဆုံးဝင်ငွေမှာ (၇၀၀၀)ကျပ်နှင့် အနည်းဆုံးဝင်ငွေမှာ(၄၀၀၀)ကျပ်ဖြစ်ပါသည်။ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းနည်းပညာဆိုင်ရာ သင်တန်းများနှင့် အသေးစား/အလတ်စား စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုဆိုင်ရာ ဝန်ဆောင်မှု များအလွယ်တကူ မရှိနိုင်ခြင်းနှင့် ဒေသအတွင်းအလုပ်အကိုင် အခွင့်အလမ်းများ

နည်းပါမှုကြောင်း အိမ်ထောင်စုအများစုမှာ မိသားစုစားဝတ်နေရေးအတွက် အခက်အခဲများစွာ ရင်ဆိုင်နေရပါသည်။

(ဃ) ဘဏ်နှင့် ငွေကြေးဆိုင်ရာဝန်ဆောင်မှု

ကျေးလက်နေပြည်သူများအတွက် မြန်မာ့လယ်ယာဖွံ့ဖြိုးရေးဘဏ်မှ စိုက်ပျိုးစရိတ် ချေးငွေထုတ်ချေးခြင်းနှင့် သမဝါယမဦးစီးဌာနမှ သမဝါယမအသင်းအဖွဲ့များသို့ ချေးငွေထုတ်ချေးခြင်းတို့သည် အဓိကချေးငွေရရှိရာလမ်းကြောင်းများ ဖြစ်သည်။ မိုးစပါးစိုက်ပျိုးနိုင်ရန် မြန်မာ့လယ်ယာဖွံ့ဖြိုးရေးဘဏ်မှ တစ်ဧကလျှင် (၁၀၀၀၀၀)ကျပ်နှင့် အတိုးနှုန်း(၈၀)ပြားဖြင့် ငွေထုတ်ချေးပေးလျက်ရှိပါသည်။ သမဝါယမချေးငွေကို အတိုးနှုန်း(၁)ကျပ် (သို့) (၂)ကျပ်ထိ ကာလာလတ်ချေးငွေဝန်ဆောင်မှုဖြင့် ချေးငွေထုတ်ချေးပေးလျက်ရှိပါသည်။ တောင်သူလယ်သမားများ သာမက အခြားအသေးစား စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများထူထောင်ရန် (ဥပမာ-တစ်နိုင်ငံတစ်ပိုင် မွေးမြူရေး၊ အရောင်းအဝယ်) ချေးငွေဝန်ဆောင်မှုများ လိုအပ်ပါသည်။

၅။ အခြေခံအဆောက်အအုံနှင့် ဝန်ဆောင်မှုများ

(က) ကျေးလက် သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး

ကျေးရွာနှင့်မြို့မဈေးအကွာအဝေးမှာ (၁၀)မိုင်ကွာဝေးပြီး ဈေးဝန်ဆောင်မှုမှာ အသင့်အတင့်ကောင်မွန်ပါသည်။ ကုန်းလမ်းသယ်ယူပို့ဆောင်ရေးအပိုင်တွင် ဆိုင်ကယ်၊ ကား၊ သုံးဘီးဆိုင်ကယ်များကိုသာ အများအသုံးပြုကြပြီး ရေကြောင်းသယ်ယူ ပို့ဆောင်ရေးကို အသုံးပြုသူ အနည်းငယ်သာရှိပါသည်။ ကွမ်းသီး ဥယျာဉ်ခြံလုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်သူအများစုမှာ စက်လှေ၊လှေများအသုံးပြုကြပါသည်။ ကျေးရွာတွင်းလမ်း အမျိုးအစားမှာ ကျောက်ခင်းလမ်းဖြစ်ပြီး ပွင့်လင်းရာသီမှသာ သွား/လာ၍ အဆင်ပြေပါသည်။

(ခ) ကျေးရွာမီးလင်းရေး

ကျေးရွာတွင် မဟာဓါတ်အားလှိုင်းမှ လျှပ်စစ်မီးမရရှိပါ။ တစ်အိမ်သုံးဆိုလာစနစ်ဖြင့် အိမ်ထောင်အများစု (၁၀၀)ဝန်ကျင် အသုံးပြုလျက်ရှိပါသည်။ ဆိုလာအသုံးပြုနိုင်သော အိမ်ထောင်စု အနည်းငယ်သာရှိပါသည်။

(ဂ) သတင်းနှင့်ဆက်သွယ်ရေး

ကျေးရွာတွင် ဖုန်း(၈၀)လုံး၊ ရေဒီယို(၆)လုံး၊ တီဗွီ(၁၀)လုံး၊ ဂြိုဟ်တုစလောင်း (၄)လုံးများ အသုံးပြုနိုင်သော အိမ်ထောင်စုများမှာ ဆက်သွယ်ရေးနှင့် အတင်းအချက် အလက်ဆိုင်ရာများ အသင့်အတင့်သာ ရရှိကြပါသည်။

၆။ ပညာရေး

ကျေးရွာ၏ ပညာရေးအဆင့်အတန်းသည် အသင့်အတင့်သာရှိကြောင်း တွေ့ရပါသည်။ ရွာသားအများစုသည် အခြေခံအရေး၊ အဖတ်၊ အတွက် တို့ကို တတ်မြောက် ကြပြီး တက္ကသိုလ်ပညာရပ်များဖြင့် ဘွဲ့ရသူများလည်းရှိပါသည်။ ကျေးရွာအဆင့်ကျောင်းမှာ မူလတန်းကျောင်းသာဖြစ်ပြီး ကျောင်းသုံးပရိဘောဂ လုံလောက်မှုမရှိပါ။ စာသင်ကျောင်းဆောင်၏ စုစုပေါင်း ကြမ်းခင်းဧရိယာမှာ (၈၀၀)စတုရန်းပေ ရှိပြီး အမိုး၊ နံရံ၊ အခင်း အရည်အသွေး အသင့်အတင့်ကောင်းမွန်ပါသည်။ ကျောင်းဆရာ/မ လုံလောက်ခြင်းနှင့် ကျောင်းဆရာ/မ နေအိမ်အဆောင်များမရှိခြင်းတို့ တွေ့ရှိရပါသည်။

၇။ ကျန်းမာရေး၊ ရေနှင့် သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိန်းရေး

ကျေးရွာသူ/သားများသည် ကျန်းမာရေးကောင်းမွန်ကြပြီး ကျန်းမာရေးဌာနမှ ကာကွယ်ဆေးထိုး နံ့မှုများလည်းရှိပါသည်။ မိုးရာသီတွင် ကလေးသူငယ်များ သွေးလွန်တုပ် ကွေးဖြစ်ပွားတတ်ပြီး၊ အသက်ကြီးရွယ်အိုပိုင်းတွင် ဆီးချိုနှင့်တီဘီရောဂါများ ဖြစ်ပွားမှုနှုန်း များပြားပါသည်။ အိမ်ထောင်စုအများစုမှာ မိသားစုဝမ်းစာအတွက် ကျပ်ပန်း အလုပ်လုပ်ကိုင်ရပြီး ကလေးသူငယ်များ အာဟာရချို့တဲ့မှု အနည်းငယ်သာရှိပါသည်။ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များအတွက် ကျေးရွာတွင် သားဖွားဆရာမတစ်ဦးရှိပါသည်။ ကျေးရွာသူ/သားများရေသုံးစွဲမှုမှာ ရေကန်ကိုအသုံးပြုပြီး ရေအရည်အသွေးမှာ အသင့်အတင့်ကောင်းမွန်ပါသည်။ အိမ်ထောင်စုအများစုမှာ ယင်လုံအိမ်သာသုံးစွဲပါကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။

(၈) ဘေးအန္တရာယ်များနှင့် သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိန်းရေး

ကျေးရွာတွင် ကွမ်းသီးခြံနှင့် လယ်ယာလုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်ကြပါသည်။ ဓါတုပစ္စည်းများ အသုံးပြုရသောကြောင့် လယ်ယာလုပ်ငန်းတွင် မြေဆီလွှာပျက်ယွင်းမှုများ ရှိပါသည်။ ပိုးသတ်ဆေးများ အသုံးပြုရာတွင် ဓါတ်ကြွင်းအန္တရာယ်လျော့ပါးရေးအတွက် ဘေးကင်း လုံခြုံမှုရှိရန် အသိပညာပေးဆောင်ရွက်ခြင်းများ အားနည်းသေးကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။

(၉) ကျား-မရေးရာ ကိစ္စရပ်ဆိုင်ရာ

ကျေးရွာဖွံ့ဖြိုးရေးလုပ်ငန်းများတွင် အမျိုးသမီးများထက် အမျိုးသားများက ဦးဆောင်လေ့ရှိပါသည်။ ဘာသာရေးကိစ္စများတွင် အမျိုးသမီးများသည် အမျိုးသားများနှင့် အတူ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက် ကြသည်။ လယ်ယာလုပ်ငန်းတွင် အမျိုးသားဝင်ငွေထက် အမျိုးသမီးဝင်ငွေ နည်းပါးသည် ကိုတွေ့ရှိရပါသည်။ ကျေးရွာအုပ်ချုပ်ရေးနှင့် လူမှုရေးအသင်းအဖွဲ့များတွင်လည်း အမျိုးသမီးပါဝင်လှုပ်ရှားမှုရှိနိုင်ရန် ကျေးလက်နေလူထု၏ အလုပ်လုပ်နိုင်သော အင်အားထက်ဝက်ဝန်းကျင်မှာ အမျိုးသမီးများဖြစ်ကြပြီး ထိုအမျိုးသမီးထု၏ စွမ်းပကားကို လေ့ကျင့်တိုးမြှင့်ပေးခြင်းဖြင့် ကျေးလက်ဖွံ့ဖြိုးရေးကဏ္ဍအတွက် အထောက်အပံ့ဖြစ်စေပါမည်။ ကျား-မဆိုင်ရာ တန်းတူညီမျှမှုကိစ္စရပ်များအတွက် မိသားစုနှင့်ကျေးလက် လူထုအတွင်း အသိပညာပေးခြင်းများ တိုးမြှင့်ဆောင်ရွက် ပေးသင့်ပါသည်။

၁၀။ ဦးစားပေးဆောင်ရွက်မည့် အဆိုပြုစီမံချက်လုပ်ငန်းများ

နောက်ဆက်တွဲ ၁။ ကျေးရွာဖွံ့ဖြိုးရေးကော်မတီစာရင်း

နောက်ဆက်တွဲ ၂။ ကျေးရွာဖွံ့ဖြိုးရေး အထောက်အကူပြု ဇယားများ

နောက်ဆက်တွဲ ၃။ ကျေးရွာဖွံ့ဖြိုးရေးဗျူဟာတည်ဆောက်မှု အခြေပြဇယား

နောက်ဆက်တွဲ ၄။ ဦးစားပေးစီမံချက်အဆိုပြုလွှာ(၁)

နောက်ဆက်တွဲ ၄။ ဦးစားပေးစီမံချက်အဆိုပြုလွှာ(၂)

နောက်ဆက်တွဲ ၄။ ဦးစားပေးစီမံချက်အဆိုပြုလွှာ(၃)

